

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност
(мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>20.09.2019 г. – н. д. № 583/2019 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело срещу Ц. Г. С., С. И. С. и Т. М. Г., придобило публична известност като „делото срещу ОПГ за продажба на новородени/трафик на бебета“.</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на прокурор при Апелативната специализирана прокуратура (АСП) и касационна жалба на подсъдимата Ц. Г. С. и нейния защитник срещу решение № 3/19.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на Апелативен специализиран наказателен съд (АСНС).</p> <p>С присъда от 01.08.2017 г. по н.о.х.д. № 1707/2015 г. на Специализиран наказателен съд (СНС) подсъдимата Ц. Г. С. е призната за виновна в извършването на две престъпления по чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 НК (набиране чрез обещаване на облага и приемане, извършено спрямо бременна жена с цел продажба на детето), за което ѝ е наложено наказание в размер на по 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на по 25 000 лева. Със същата присъда съдът е признал подсъдимата за невиновна и оправдал по повдигнатите обвинения за извършени престъпления по чл. 321, ал. 1 от НК (ръководене на организирана престъпна група (ОПГ)), по чл. 159г вр. чл. 20, ал. 2 от НК (да е осъществила в съучастие като съизвършител едното гореописано престъпление в изпълнение на решение на ОПГ) и по чл. 182а, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (в съучастие като съизвършител с цел имотна облага направила опит да склони родител чрез обещание за имотна облага да даде съгласие за осиновяване на детето му).</p> <p>Със същата присъда подсъдимите С. И. С. и Т. М. Г. са признати за невиновни и оправдани по повдигнатите им обвинения за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 от НК (участие в ОПГ) и чл. 159г вр. чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (осъществяване в съучастие като съизвършител на набиране чрез обещаване на облага и приемане, извършено спрямо бременна жена с цел продажба на детето), а за Т. М. Г. и по чл. 182а, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (в съучастие като съизвършител с цел имотна облага направила опит да склони родител чрез обещание за имотна облага да даде съгласие за осиновяване на детето му).</p> <p>С решение № 3/19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на АСНС е потвърдена първоинстанционната присъда на СНС.</p> <p>Подаденият касационен протест е по отношение и на трите подсъдими. С него се ангажират</p>	<p>С решение № 160 от 19.11.2019 г. ВКС реши:</p> <p>Изменя въззивно решение № 3 от 19.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на АСНС, като:</p> <ul style="list-style-type: none"> - намалява наложеното на подсъдимата Ц. Г. С. наказание на три години „лишаване от свобода“ за престъплението по чл. 159а, ал. 3 във вр. с ал. 1 във вр. с ал. 2, т. 6, пр. 1 от НК с пострадал Х. М. Д.; - намалява наложеното на подсъдимата Ц. Г. С. наказание на три години „лишаване от свобода“ за престъплението по чл. 159а, ал. 3 във вр. с ал. 1 във вр. с ал. 2, т. 6, пр. 1 от НК с пострадал С. Й. Й.; - намалява на три години „лишаване от свобода“ определеното по реда на чл. 23 от НК общо най-тежко наказание на подсъдимата и отлага изпълнението му за изпитателен срок от пет години. Остава в сила решението в останалата му част.

<p>основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, като се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане.</p> <p>В касационната жалба, подадена от защитника на подсъдимата Ц. Г. С., се посочват всички касационни основания и се иска при условията на алтернативност отмяна на решението на АСНС и оправдаване на подсъдимата, връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или намаляване на размера на наказанието и приложение на института на условното осъждане.</p>	
<p>03.12.2019 г. – н. д. № 999/2019 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу решение № 29 от 03.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 31/2019 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 21.06.2018 г. по н.о.х.д. № 1428/2015 г. на СНС. С нея подсъдимият И. С. Г. е признат за невиновен по повдигнато обвинение за извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК (участие в ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 НК – придобиване, държане и разпространение на наркотични вещества).</p> <p>В подадения касационен протест се посочват касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – допуснати нарушения на материалния закон и на съществени процесуални правила, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	Отложено за 28.01.2020 г.
<p>06.12.2019 г. – н. д. № 694/2019 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 142 и др. от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите И. Р. С. и Х. Г. Х. срещу въззивна присъда от 21.12.2018 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 296/2017 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда на СНС по н.о.х.д. № 1896/2014 г. Х. Г. Х. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 142, ал. 3, т. 1 пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7 пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК и по чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 пр. 1 т. 4, т. 6, ал. 3 т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК, а И. Р. С. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 142, ал. 3, т. 1 пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7 пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 пр. 1, т. 4, т. 6 ал. 3, т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26 ал. 1 от НК.</p> <p>С атакуваната присъда на АСНС по в.н.о.х.д. № 296/2017 г. е отменена първоинстанционната, като:</p> <p>- И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и осъден на 7 години</p>	Обявено за решаване.

„лишаване от свобода“; И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.142, ал. 3, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 и ал. 3 от НК и осъден на 7 години „лишаване от свобода“; И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4, т. 6, ал. 3, т. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 и ал. 3 от НК и осъден на 4 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание от 7 години „лишаване от свобода“, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 4000 лева;

- Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 1, пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр.1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК е осъден на 8 години „лишаване от свобода“; Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 1, пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр.1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б.„а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и осъден на 8 години „лишаване от свобода“; Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. 6 ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4, т. 6, ал. 3, т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НК и осъден на 4 години и 10 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание от 8 години „лишаване от свобода“, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 4 000 лева. На основание чл. 70, ал. 7 от НК е постановено отделно изтърпяване на остатъка от наложеното на Х. Г. Х. общо наказание с определение № 44 от 12.11.2002 г. по н.о.х.д. № 207/1999 г. на Окръжен съд – Ямбол от 5 години, 7 месеца и 28 дни.

В касационните жалби се сочат всички основания по чл. 348 ал. 1 т. 1 – т. 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбата на И. Р. С. е отправено искане за неговото оправдаване, а при условията на алтернативност – отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане или изменение на въззивния съдебен акт, намаляване размера на наложеното наказание и приложение на чл. 66, ал. 1 от НК. В жалбата на Х. Г. Х. е отправено искане за отмяна на присъдата на АСНС и връщане на делото за ново разглеждане от този съд.

09.12.2019 г. – н. д. № 1027/2019 г., П н.о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите И. К. Й., И. Л. М., М. Ф. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. срещу решение № 21 от 19.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 19/2018 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 10.11.2017 г. по н.о.х.д. № 855/2014 г. на СНС.

С присъдата М. Ф. М. е признат за невиновен за ръководене на ОПГ – структурирано трайно сдружение на три или повече лица да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 195 и чл. 198

Отложено за 24.01.2020 г.

от НК, с участници подсъдимите И. К. Й., И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П., като групата е въоръжена и създадена с користна цел, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК.

Подсъдимите И. К. Й., И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. са признати за невиновни и оправдани за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК – участие в ОПГ да върши съгласувано в страната престъпления по чл. 195 и чл. 198 от НК, като групата е въоръжена и създадена с користна цел.

Подсъдимите М. Ф. М., И. К. Й., И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. са признати за виновни за това, че в съучастие помежду си (като съизвършители М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б. и като помагачи И. К. Й. и А. А. П.) чрез повреждане на прегради, здраво направени за защита на имот, с използване на техническо средство и моторно превозно средство направили опит да отнемат чужди движими вещи в големи размери, като деянието е останало недовършено поради независещи от дейците причини, поради което и на основание чл. 195, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 (за М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б.) и ал. 4 (за И. К. Й. и А. А. П.) вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК са осъдени, както следва: М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б. – на по 4 години „лишаване от свобода“, а И. К. Й. и А. А. П. – на по 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“.

Всички подсъдими са признати за невиновни в това да са осъществили деянието в условията на продължавано престъпление и деянието да е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК, което действия в изпълнение и по решение на ОПГ, и да са повредили преграда, да са ползвали техническо средство, да са действали като съизвършители, както и за квалификациите по т. 9 на ал. 1 на чл. 195 и за чл. 26, ал. 1 от НК, а А. А. П. и И. К. Й. – и по повдигнатото им обвинение по чл. 20, ал. 2 от НК.

Подсъдимият И. Л. М. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 348, б. „а“, пр. 2 от НК (държал радиосредства, които излъчват в етера, без да има писмено разрешение за това, издадено от Комисията за регулиране на съобщенията), за което му е наложено наказание 5 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 300 лева. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо, най-тежко наказание от 4 години „лишаване от свобода“, към което е присъединена и наложената глоба.

Подсъдимият Ж. Т. Б. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК (държане на боеприпаси, без да има за това надлежно разрешение), за което му е наложено наказание 5 месеца „лишаване от свобода“. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо, най-тежко наказание от 4 години „лишаване от свобода“.

Подсъдимият А. А. П. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 4 от НК (държане без надлежно разрешение, с цел разпространение, на високорискови наркотични вещества, подлежащи на контрол), за което му е наложено наказание 7 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 30 000 лева. Подсъдимият А. А. П. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от

свобода“. Наложено му е едно общо, най-тежко наказание, а именно 7 години „лишаване от свобода“, към което е присъединено наказанието „глоба“.

Подсъдимият И. К. Й. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 348, б. „а“, пр. 2 от НК, за което му е наложено наказание 3 месеца „лишаване от свобода“ и глоба в размер на 150 лева. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо, най-тежко наказание от 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, към което е присъединена и наложената глоба.

В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348 ал. 1 т. т. 1 – 3 от НПК предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбата на И. К. Й. е отправено искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, а при условията на алтернативност – за приложение на разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, като изпълнението на наказанието бъде отложено по реда на чл. 66 от НК.

В жалбата на И. Л. М. е отправено искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване изцяло на подсъдимия по повдигнатите му обвинения или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – за приложение на института на условното осъждане (чл. 66, ал. 1 от НК) или намаляване на определеното наказание.

В жалбата на М. Ф. М. е отправено искане за отмяна на решението на АСНС и на осн. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК за оправдаване на подсъдимия, алтернативно – за връщане на делото за ново разглеждане на СНС или АСНС; за изменение на въззивния съдебен акт и намаляване на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ или приложение на института на условното осъждане по чл. 66 от НК.

В жалбата на Ж. Т. Б. е отправено искане за оправдаване на подсъдимия, а в алтернатива – за връщане на делото на Специализираната прокуратура поради допуснати съществени процесуални нарушения в хода на досъдебното производство; отмяна на присъдата на СНС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда или намаляване на размера на наложеното наказание с приложение на чл. 66 от НК.

В жалбата на А. А. П. са отправени искания за признаването му за невиновен и оправдаване от касационната инстанция по повдигнатите обвинения, връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на АСНС или изменение на въззивното решение и намаляване на така определените наказания.

13.12.2019 г. – н. д. № 1088/2019 г., II н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите срещу решение № 46 от 10.06.2019 г. по н.о.х.д. № 406/2018 г. на АСНС.

С присъда от 05.05.2017 г. по н.о.х.д. 1423/2015 г. на СНС подсъдимият Д. Ч. Д. е признат за

виновен, че е ръководил ОПГ с участници М. С. У. Б. и П. Г. Б., създадена с цел да върши в чужбина престъпления по чл. 354а, ал. 1, ал. 2 НК, поради което и на основание чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 НК вр. чл. 54, ал. 1 НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 10 години. Със същата присъда М. С. У. Б. е признат за виновен в това, че е участвал в ОПГ с ръководител Д. Ч. Д. и участник П. Г. Б., създадена с цел да върши в чужбина престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 НК, поради което и на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК вр. чл. 54, ал. 1 НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 8 години. На същото основание П. Г. Б. е признат за виновен в това, че е участвал в ОПГ с ръководител Д. Ч. Д. и участник М. С. У. Б. и е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 9 години.

Въззивното решение по в.н.о.х.д. № 406/2018 г. на АСНС изменя първоинстанционната присъда, като намалява размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на основание чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, съответно за подсъдимия Д. Ч. Д. от 10 години на 2 години и 6 месеца, за П. Г. Б. от 9 години на 2 години, за подсъдимия М. С. У. Б. от 8 години на 2 години.

В касационните жалби се отправят искания за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция, както и за намаляване на размера на наложеното наказание.

13.12.2019 г. – н. д. № 652/2019 г., П н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Ю. К. С. и К. Б. К. срещу решение № 48/11.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. на АСНС.

С присъда от 12.06.2017 г. по н.о.х.д. № 878/2014 г. на СНС подсъдимите Ю. К. С. и К. Б. К. са признати за невиновни и оправдани по повдигнато обвинение за извършването на престъпление по чл. 321, ал. 6 НК (сговаряне на две лица да вършат в страната или чужбина престъпления – измами). Със същата присъда подсъдимите са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, а за подсъдимия Ю. К. С. и по т. 4 вр. чл. 28, ал. 1 НК (измама, извършена от две лица, сговорили се предварително за нейното извършване, извършена при условията на продължавано престъпление и са причинени вреди в големи размери, а за подсъдимия Ю. К. С. и при условията на повторност). На Ю. К. С. му е наложено наказание в размер на 4 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, а на К. Б. К. – 3 години „лишаване от свобода“, като съдът е отложил изпълнението на наказанието за срок от 5 години.

С решението по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. на АСНС е изменена присъдата на първоинстанционния съд, като на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС е определен „строг“ режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 4 години и 6 месеца за подсъдимия Ю. К. С. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационните жалби се заявяват всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 НПК, като се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон.

16.12.2019 г. – н. д. № 1059/2019 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 159а от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимия Д. И. Г. и на негов упълномощен защитник срещу решение от 04.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 72/2019 г. на АСНС, с което е изменена присъда от 21.07.2016 г. по н.о.х.д. № 1141/2014 г. на СНС.

Делото е за втори път пред касационната инстанция.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Д. И. Г. е признат за виновен в това, че от неустановена дата от началото на м. октомври 2008 г. до 03.02.2009 г. ръководил в гр. Бургас ОПГ (групата е създадена да върши престъпления по чл. 159а от НК – набиране на лица за извършване на платени секс услуги), с участници В. Щ. И., И. Б. З. и В. Д. Е., поради което и на основание чл. 321, ал. 1 и чл. 54 от НК е осъден на 3 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 68, ал. 1 от НК съдът е привел в изпълнение наказанието, наложено с определение за одобряване на споразумение по н.о.х.д. № 820/2007 г. на Районен съд – Бургас.

Със същата присъда подсъдимият В. Щ. И. е признат за виновен за това, че е набрал отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия, поради което и на основание чл. 159а, ал. 1, пр. 1 от НК (ред., ДВ, бр. 92/2002 г.) вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 2 от НК е осъден на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 2000 лева, като е оправдан по обвинението по чл. 159г, пр. 2 от НК – деянието да е извършено в изпълнение на решение на ОПГ. На основание чл. 66 от НК изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 3 години.

Съдът признава и подсъдимия В. Д. Е. за виновен в това, че на неустановена дата през м. октомври 2008 г. в гр. Бургас е набрал и на 03.02.2009 г. е транспортирал отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия, независимо от съгласието му, поради което и на основание чл. 159а, ал. 1, пр. 1 от НК (ред., ДВ, бр. 92/2002 г.) вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 2 от НК го осъжда на 1 година и 7 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 2000 лева, като го оправдава по обвинението по чл. 159в, пр. 2 от НК – деянието да е извършено в изпълнение решението на ОПГ.

С решение от 18.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 292/2016 г. на АСНС присъдата е изменена, като подсъдимият В. Д. Е. е оправдан по обвинението за набиране на лице за развратни действия и наложеното му наказание е намалено от 1 година и 7 месеца на 10 месеца „лишаване от свобода“. Въззивната инстанция намалява и наказанията на останалите подсъдими: на Д. И. Г. – от 3 години на 2 години „лишаване от свобода“ и на В. Щ. И. – от 1 година и 6 месеца на 10 месеца „лишаване от свобода“. В останалата част съдебният акт е потвърден.

ВКС с решение от 08.02.2019 г. по н.д. № 1024/2018 г. отменя въззивното решение в частта, с която подсъдимият Д. И. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321 от НК. Делото в отменената част е върнато на АСНС за ново разглеждане от друг съдебен състав, от стадия на съдебно заседание. ВКС оставя в сила въззивното решение в частта, с която подсъдимият В. Щ. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 159а от НК.

След връщането на делото в АСНС е образувано в.н.о.х.д. № 72/2019 г., по което с решение от 04.07.2019 г. наложеното на подсъдимия Д. И. Г. наказание е намалено от 3 години на 2 години и 4 месеца „лишаване от свобода“. В останалата ѝ част присъдата на СНС е потвърдена.

В касационните жалби се сочат основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбите на подсъдимия Д. И. Г. и неговия защитник са отправени искания за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, алтернативно – за намаляване размера на наложеното наказание.